

ΕΛΛΗΝΕΣ ΠΟΙΗΤΑΙ

ΑΣΠΡΟ ΧΑΡΤΙ

Είνε τὸ κάτασπρο χαρτί
Σάν τὴν ἀπειραχτὴ παρθένα
Δὲν ξέρει ποῖός θά τοῦ ριχτῆ
Καί ποιά θά τὸ χαϊδέψῃ πέννα...

Μπορεὶ νὰ λάχῃ Σολωμός
Τὴν λευθεριά μ' αὐτὸ νὰ ψάλλῃ
Μὰ ρεὶ χοντρός λογαριασμός
Νὰ τὸ μαυρίσῃ τοῦ μπακάλῃ...

Μπορεὶ νὰ τύχῃ ποιητῆς
Στὸν Πυρρασοῦ νὰ τ' ἀνεβάσῃ
Μπορεὶ κ' ἄλλός μελανοειδής
Τὴν παρθενιά νὰ τοῦ χυλασῃ...

Μ' αὐτὸ καὶ Νεῦτων ἤμπορεὶ
Κοπερνίκος ἢ Γαλιλαῖος
Νὰ λύσῃ πρόβλημα βαρὺ
Καὶ ν' ἀνατείλῃ κόσμος νέος...

Ἡ Πάπας ἅγιος φοιχτὸ
Ἄ τροσερὸ νὰ σφενδονίσῃ
Κ' ἓνα πλανητὴ σερεπετὸ
Σοῦζο, ἀκίνητο νὰ σιήσῃ...

Σ' αὐτὸ ποῦ γράφα τούτα ἔδω
Ποιὸ, ξέρεῖ τί θὰ γράφω ἄλλοι;
Μὰ τί μὲ μέλλει; Τραγοῦδῶ
Ἄ, τι κ' ἂν μοῦρθῃ στὸ κεφάλι...

Μπορεὶ βιγγίλιο ἱερὸ
Νὰ διαβισθῇ στὸ πρόσωπό του
Ἡ συναξαρι σοφῶρα,
Ἡ ἱστορία Δὸν Κιχότου...

Εἶνε τὸ κάτασπρο χαρτί
Σάν τὴν ἀπειραχτὴ παρθένα
Δὲν ξέρεῖ ποῖός θά τοῦ ριχτῆ
Καί ποιά θά τὸ χαϊδέψῃ πέννα...

Κλ. Τριαντάφυλλος (Ραμπλαγῶ)

ΑΠΕΛΠΙΣΙΑ

Καρδιά μου, τὴν ἐρώτησα θαρρεῖς νὰ λησθῇ
Ἐκείνη ποῦ λατρύω,
Τὸν φλογερὸ σου τὸν καημὸ κ' ὁ πάγος νὰ λυθῇ;
Καὶ μοῦλε: — Δὲν πιστεῖω!

Κ' ἐγὼ—καρδιά, στὸν πόνο σου ἐλπίζεις γιατρεία
Γιὰ τὴν πληγὴ ποῦ σὸ σώζει
Ἄνοιξτε μὲσ' στὰ βάθη σου ἢ ἀσπλαχνῆ Ὀμορφιά;
Καὶ μ' ἀπεκρίθῃ: — Ὅχι!

Καρδιά μου, ποῦ θά πάθουν οἱ τόσος σου καημοὶ
Κ' ἡ θλίψις, σὲ ποῦ κῆμο
Καὶ ποῦ θά βρῶ ἀνάπασι ὁ ἔρμος μιά στιγμὴ;
Καὶ μοῦλε: — Εἰς τὸ μῆμα !..

Ἄγγ. Σημηριώτης

ΣΤΗΣ ΜΕΛΑΧΡΟΙΝΗΣ ΤΑ ΜΑΤΙΑ

Τὰ μάτια σου πουλάκι μου μελαχροινό,
Ποῦ φῶς μέσ' τὰς καρδιάς σταλάζουν
μὲ τ' ἄστρα τὰ ψυχρὰ στὸν οὐρανὸ
— Μὴ σὲ γελοῦν οἱ ποιηταὶ—δὲν μοῦρίζουν

Ταῖντέρα κάθε μαύρη νύχτα φωτεινὰ
μὲ καλωσύνη λάμπουν στὰ πελάγη
τὰ βλέπει ὁ ναύτης ποῦ μὲ γνώσις κυβερνᾷ
καὶ ἴσιο δρόμο λάμπει ἐκεῖ ποῦ πάγει

Τὰ μάτια σου τὰ μαύρα, φῶς μου ὁποῖος τὰ ἴδαι
τόσας γλυκάδας καὶ φωτιεῖς γεμάτα
— Ἄς εἶνε καὶ τὸ γνωστοτικότερο παιδί —
θὲ νάβγῃ ἀπὸ τὴν ἴσια του τὴ στράτα.

Γεώρ. Βιζυνηῶς

τῆς, πλύνῃ τὴν πληγὴ καὶ τῆς σταματήσῃ τὸ αἷμα, ἀλλ' ἢ προσπάθειός του εἶνε μάταια. Θρηνητώντας ἀπελπιτικὰ ὁ Κέφαλος, ἐπικαλούμενος τοὺς Θεοὺς σὲ βυθία, εἶλετο τὸ ὄρατα μάτια τῆς ἀγαπημένης του γυναίκας νὰ σβῆνουν γιὰ πάντα... Τὰ τελευταῖα λόγια τῆς Πρόκριδος ἦταν αὐτὰ :

— Κέφαλε... σὲ συγχωρῶ... γιατί ποῦδὲ ἀγάπησα !...
Ἦταν νεκρὴ. Ὁ Κέφαλος δὲν ἐκράτησε πολλὴ ὥρα ἄψυχο τ' ὄρατο κορμί τῆς. Μανιώδης ἀπὸ τὴν ἀπελπίσια, σηκώθηκε κοστώντας ψηλὰ τὸ μορφοῦ βῆλος ποῦ εἶχε θανατώσει τὴν Πρόκριδα, καὶ μὲ μιά δυνατὴ κινήσιον ἔμπεσε στὴν καρδιά του κ' ἔπεσε νεκρὸς πλάγι στὴν νεκρὴ του ἀγάπῃ !..

ΤΑ ΠΑΡΑΔΟΣΑ

ΟΙ ΠΑΜΦΑΓΟΙ

Ἔνας φεβερὸς καὶ τρεμερὸς φαγῶς. Ὁ Παιμφάγος Ταρῶρ. Τὶ ἔρωγε τὸ τέρας αὐτὸ τῆς πελοποννησιακῆς ἀκρόπολις καὶ γάτες καὶ κουνέλια καὶ πουλιά, ὅλα ὡμὰ ! Στὸ νοσοκομεῖο. Πῶς ἔφαγε εἰκοσι λίτρες καταπλάσματα !.. Ὁ Πειραιώτης φαγῶς κτλ. κτλ.

Κι' ἄλλοτε ἐγράψαμε γιὰ διαφόρους ἀνθρώπους οἱ ὅποιοι ἔτρωγαν ὅτι εὗρισκαν μπροστὰ τοὺς, γι' ἀνθρώπους ποῦ λόγῳ τῆς κατασκευῆς τοῦ στομάχου των, ἴσως, μπορούσαν νὰ καταβροχθίσουν ἰσχυρὰ... βῆδια ! Τέτοιους πομφάγους ἀνοφῆρουν πολλοὶς κ' οἱ ἀρχαῖοι συγγραφῆς, ἀλλὰ καὶ οἱ σύγχρονοι. Ὑπάρχουν δηλαδὴ, ὅπως θὰ δῆτε παρακάτω, καὶ σήμερ ἑποῖου εἴδους τέρατα...

Οἱ διάσημοι Ἄγγλοι ἱατροὶ καὶ βολόγοι Πόρτυ καὶ Ἀφρρεντ, στὸ παγκοσμίου κέντρος Ἰατρικὸ Λιξὸν τοὺς καὶ σ' ἄλλοις μεμονωμένους στὴν λιξὴ Βιολημία ἀναφέρουν τὴν περίπτωσιν ἐνὸς διασημοῦ φαγῶν ὀνόματι Ταρῶρ, τὸν ὅποιο ἐγνωρίσαν προσωπικῶς καὶ ὁ ὅποιος πῆγαινε στὶς κεντρικῆς πλατείας τοῦ Λονδίνου καὶ προκαλοῦσε τοὺς διαβάτες σὲ στοιχίματα μαζὺ του, λέγοντάς τοὺς ὅτι μποροῖτε νὰ καταβροχθίσῃ ὁσαδήποτε καὶ ὅποιαδήποτε φαγητὰ τὸν προσέφεραν.

Μιά μέρα μπροστὰ σὲ διαφόρους ἄλλους ἱατροὺς, ὁ Ταρῶρ, καταβροχθίσῃ 35 λίτρες πατάτες ὡμές καὶ ἀκαθάρσιες καὶ δύο μεγάλα καλὶθια μήλα ! Ἐπειὰ δὲ ἐπειθῆ δὲν ἔβλεπε νὰ τοῦ προσφέρουν ἄλλο φαγητὸ ἄρχισε νὰ καταβροχθίσῃ γελούς, κουνούτια ἀπὸ φρούτα καὶ χελύκια ! Ὅλα ὅμως αὐτὰ ποῦτρώγας, ὅλα αὐτὰ ποῦτρώγας μέσα του, τὸν ἔκαναν νὰ υποφέρει συχνὰ ἀπὸ πόνους τοῦ στομάχου καὶ νὰ καταφεύγῃ κάθε λίγο καὶ λιγὸν στὸ νοσοκομεῖο... Κατὰ τὰ τέλη τοῦ 1790 ὁ Ταρῶρ καταβροχθίσῃ ἑξ ἑθελοντικῶς σὲ γάλοιο σὺνταγμα. Ἐπειδὴ ἴσως τὸ συστατικὸν του δὲν τοῦ ἔφθανε, ἐκτελέσας τὴν υπηρεσίαν καὶ τὶς ἀγγορίες ἄλλων συναδέλφων του, οἱ ὅποιοι εἰς ἀνάταλλαγμα τοῦ παραχωροῦσαν τὸ συστατικὸν του, τὸ ὅποιο καταβροχθίσῃ ὡς τὸ τελευταῖον ψυχολο !

Μιά μέρα στοιχηματίσας μὲ κάποιον νὰ καταβροχθίσῃ ἓνα τέταρτο βωλίου, τοῦ ὁποῖου τὸ βῆρος ἦταν ἴσο μὲ τὸ βῆρος τοῦ σώματός του, καὶ τὸ καταβροχθίσας πράγματι, κερδίζοντας εἰς τὸ στοιχημα. Μέσα σὲ τέσσερας ὄρες καταβροχθίσας, μιά ἄλλη μέρα, 145 λίτρες κρέας ! Δηλαδὴ 45 ὀκάδες !..

Γιὰ νὰ διασκεδάσῃ τοὺς συναδέλφους του ὁ Ταρῶρ καὶ συγγόνους νὰ κατευνάσῃ τὴν πείνα του, καταβροχθίσῃ ὡμοῦς γάτους, κουνέλια καὶ πουλιά, εἶσι καθὼς ἦσαν καὶ ἔπειτα ἔκανε ἔμετό κ' ἔβγαλε τὸ δέρμα τοὺς καὶ τὰ στερὰ τοὺς !..

Ἐπίσης καταβροχθίσῃ—ἀφοῦ τὰ σκότωνε προηγουμένως—χέλια καὶ χελιδία τοῦ νεροῦ, τὰ κατάνεινε δὲ χωρὶς νὰ τὰ μασσῇ καθόλου ! Μιά μέρα καταβροχθίσας ἓνα ὀλόκληρο γεῖμα τὸ ὅποιο εἶχε ἐτοιμασθῇ γιὰ δεκαπέντε ἐργάτας !..

Σημειώσωμεν ὅτι ἔπειτα ἀπὸ τὰ τρομακτικὰ αὐτὰ γεῖματα, ὁ Ταρῶρ φοῖσάνας φρικτὰ, ἡ κοιλία του τεντωτόταν ὡς τιμπανο, συγγόνους δὲ τὸν κυριεῖε μιά νύκτι ἀνατανύκτι. Πλάγιασε τότε καὶ ἔπεφτε ἐπὶ 12—15 ὄρες σ' ἓναν βαθὺ καὶ ἀδιάκοπο λήθαργο τοῦ χειρῶν του βῆα !

Κατὰ τὸ 1800 ὁ Ταρῶρ ἀρρώστιασε βαρετὰ ἀπ' τὸ στυχίλι του καὶ μετεφέρθη στὸ νοσοκομεῖο. Ἐκεῖ ἔβγαλε κολῆ, ἀλλὰ δὲν κινήσας διήρως ἢ ἀνάρρωσας του ὑπέφερε διαρκῶς ἀπὸ πείνα φοβερῆ, ἂν καὶ τοῦ ἔδωσαν τροφὴ γιὰ τέσσερας !..

Μιά νύκτι τέλος δὲν μέρερε νὰ κρατηθῇ ἀπὸ τὴν πείνα. Ὑπέπερε ἀνεπίγνακτα. Σηκώθηκε λοιπὸν σιγὰ-σιγὰ, πῆγε ὡς στὴν ἀποθήκην τῶν φαρμάκων καὶ ἐκεῖ καταβροχθίσας εἰκοσι λίτρες... καταπλάσματα καὶ δέκα λίτρες σκόνῃ μουστοῦχος φτυωμένη, μὲ ἔβδι γιὰ νὰ γρηγορηθῇ γιὰ καταπλάσματα, χωρὶς νὰ πειθῇ τίποτα ὁ ἀθελῶφοβος !..

Ὅλα αὐτὰ ὅσο ἀπίθανα κ' ἂν ἀπαινῶνται εἶνε ἀληθέστατα. Τὰ γράφωμεν δὲ σοβαροῖ ἐπιστημῶν. Ἄλλοτε, μὴ ὡς ἐν τῇ καὶ στὸν Πειραιᾷ ἓνας ἐνδοξὸς φαγῶς, ὁ ὅποιος κίωσι γιὰ δέκα, καὶ ὁ ὅποιος ἔχει καταβροχθίσας ἑκατομμύρια γιὰ γυμναστικὴν κ' ὁ ὅποιος κ' ἀνάρρωσας καὶ ἔλαμψε πρὸ καιροῦ καὶ χερυνηγισμα...